

čtvrtek 5. listopadu 2015 / 6. číslo, 13. ročník přehlídky

ŽNOVINY

ZPRAVODAJ KLÁŠTERECKÝCH DIVADELNÍCH ŽNÍ

ŠŤOVÍK O FOTBALE, PEČENÉ BRAMBORY O ŽIVOTĚ

Já přijdu, až nastaví zrcadlo. I tak by se dal uvést článek o včerejším představení. Díky souboru JakoHost jsme se ocitli v šatně maďarských fotbalových rozhodčích, abychom se dozvěděli minimum o fotbale a hodně o lidských povahách. O tom, že každý touží po štěstí a úspěchu. Ať už v pracovním nebo osobním životě. Co všechno jsou lidé schopni pro úspěch udělat, či neudělat a jak se vyrovnávají s vlastními mindráky, nám předvedl plzeňský soubor s inscenací Šťovík, pečené brambory.

Tu napsal současný maďarský autor Zoltán Egressy, který řekl: "V divadle mám rád, když je slyšet velký řehot a také velké ticho. Proto mám tak rád tragikomédie." Jestli se souboru podařilo naplnit tento divadelní žánr, si můžete přečíst v diváckých reakcích.

AŤ SI KDO CHCE, ŘÍKÁ CO CHCE

Šárka Vajdečková

Já jsem na letošních žních dnes poprvé a bohužel i naposled, protože už nemám čas. Vůbec jsem netušila na co jdu, takže ze začátku jsem byla trochu v rozpacích z toho tématu, ale líbilo se mi to moc. Rozkryly se tam jednotlivé charaktery postav a člověk si k nim může přiřadit určité lidi, a to mě prostě baví. Nejvíce se mi líbil herecký výkon Básníka, protože jeho humor mi byl blízký. Celkově byli ale herci dobří.

Vojtěch Kutílek

Celkově se mi hra líbila, ale bylo to trochu dlouhé. Líbilo se mi, že se tam odrážely charakteristiky skutečných osob a podle mě si tam každý dosadil nějakého člověka ze svého okolí. Bylo to i vtipné, ale mohli to podle mě zkrátit. Jinak moc pěkná hra.

Iva Kalová

Já jsem tu letos poprvé a zrovna jsem si vybrala takové hezké téma, protože já mám strašně ráda sport. Hrozně jsem si to tedy užila. Moc se mi líbil představitel Mejdla, ten je podle mého snad fotbalista. O tom fotbale mluvil tak zapáleně a opravdově. Ti dva druzí mi přišli jako herci, ale tenhle byl suverénní. Hra se mi líbila.

Michal Šturma

Představení mi přišlo dobré. Herci své role dobře zahráli, bylo to procítěné, přišlo mi, že dobře přehrávali své emoce. Bylo to hezké.

FOTBAL, MYSLÍM, PATŘÍ KE VŠEOBECNÉMU VZDĚLÁNÍ

ROZHOVOR S HLAVNÍM ROZHODČÍM PAVLEM BÁRTOU

Vy jste na žních úplně poprvé. Můžeš nám představit váš soubor?

Soubor JakoHost vznikl oficiálně v roce 2008 jako součást Divadla Dialog. To je sdružení, které soustředí většinu amatérské scény v Plzni. Aktuálně je tam dvanáct nebo třináct souborů a my jsme jeden z nich.

Domovská scéna se přímo jmenuje Divadlo Dialog a je kousek od velkého divadla. Kdyby měl někdo zájem, tak může zajít. Hrajeme dvakrát až třikrát měsíčně, aktuálně máme na repertoáru čtyři a půl hry. Půl znamená, že máme hru, kterou aktuálně není možné hrát, protože jedna představitelka otěhotněla a druhá odjela na dlouhodobou pracovní cestu do zahraničí.

Takže čekáme, zda ji řádně zderniurujeme nebo zda zůstane bez oficiální derniéry.

Kolik má váš soubor členů?

Aktivních členů máme zhruba kolem deseti. My jsme volné sdružení, což znamená, že pokud má někdo zájem s námi hrát, tak může. Pokud chce někdo z našeho souboru hrát s někým jiným, tak taky může. My neklademe žádné překážky. Počet členů se trochu prolíná.

Při přípravě nové hry si půjčujeme herce z jiného souboru, takže oni chvíli patří k nám a za chvíli zase odejdou. Nebo i zůstanou. Nejsme klasické divadlo, které má stálou základnu.

pokračování na druhé straně

FOTBAL, MYSLÍM, PATŘÍ KE VŠEOBECNÉMU VZDĚLÁNÍ

Jak jste se dostali ke hře Šťovík, pečené brambory?

Na začátku byl poslech rozhlasové hry, kterou jsem asi před deseti lety slyšel v rádiu. Hra se mi líbila, tak jsem si ji sehnal, přečetl jsem ji a zjistil jsem, že se mi líbí i po přečtení. Přišel za klukama, že by se mi to líbilo a že by se mi líbilo hrát to s nimi. Kluci souhlasili a rozhodli jsme se, že hru nazkoušíme. Ale shodou okolností v té době Vráťa Mikan st., známý divadelník z Hranic u Aše, přišel s tím, že zrovna našli tuhle hru a že by ji chtěli dělat. A protože se máme rádi, tak jsme se dohodli, že jim ji necháme. Pak ale zase přišel Vráťa Mikan ml. s tím, že táta hru dělat nebude, že si to rozmyslel. Takže nakonec po asi sedmi letech ji u nás zrežiroval právě Vráťa Mikan ml.

Dělali jste v textu nějaké úpravy? Hra je podle mého zbytečně ukecaná.

Hra je ukecaná, ale Vráťa je režisér, který nerad škrtá. Škrty tam byly, ale nebyly nijak zásadní.

Máte kmenového režiséra nebo jich s vámi spolupracuje víc?

My jsme volně sdružení, takže máme několik režisérů, kteří s námi spolupracují. Ať už jsou to amatéři nebo také spolupracujeme s profesionálními režiséry. Např. tu půl hru Jedličí čokolády od Davida Drábka s námi udělala Blanka Josephová-Luňáková, což je profesionální loutkoherečka plzeňského Divadla Alfa, mimo jiné držitelka Thálie za celoživotní mistrovství v oboru loutkářství. Aktuálně máme na repertoáru hru Past na osamělého muže, což je detektivní komedie, kterou s námi nastudovala Jana Kubátová, herečka z Divadla J. K. Tyla. Prakticky každá hra má tedy jiného režiséra. Režisérů, kteří s námi dělali více, zase tolik není.

Vy máte v Plzni profesionální divadlo i Český rozhlas, spolupracujete s nimi na něčem?

Programově s nimi nespolečně pracujeme. To jde mimo nás. Vlastně jsme rádi, že stíháme svoje věci.

Diváci si pochvalovali dobré obsazení rolí. Sami jste se rozhodli, kdo co bude hrát, nebo vás režisér natolik znal, že vás rovnou obsadil do konkrétních postav?

Režisér měl jasno v tom, že Básníka bude hrát Kuba. Neměl ale jasno, kdo z nás dvou byl měl hrát kterého. Také první čtené zkoušky probíhaly tak, že já jsem četl jednou Mejdlu a Radim hlavního rozhodčího a obráceně. Až na začátku aranžovaček režisér rozhodl, že to bude tak, jak je to dnes.

Protože jsem s vámi už četla několik

rozhovorů, vím, že vlastně ten fotbal moc nemusíte. Jak se to stane, že ze tří chlapů ani jeden nekouká na fotbal?

Já občas koukám, nejsem úplný fotbalový analfabet. Narozdíl od kluků, kteří jsou opravdu fotbalem nepolíbení. Nejsem ale ten vyznavač fotbalu, který by někam chodil fandit a sledoval každé utkání v televizi. Zároveň ale nejsem ani ten, který by fotbal kategoricky odmítal. Myslím si, že i když člověk není fotbalový fanoušek, že by některé věci z fotbalu znát, že to patří ke všeobecnému vzdělání. Měl by vědět, co je to aut, kolik tam hraje hráčů a jestli se hra hraje s míčem nebo s pukem. Je ale zajímavé a mě to překvapilo, kolik lidí z divadelního prostředí se vůči fotbalu vymezuje.

Když hrajeme Šťovík a jsou nějaké besedy, tak hodně lidí začíná větvu, já s fotbalem nemám nic společného, nezajímá mě to. Teprve pak si povídají o té hře. Možná, že je to ale i taková intelektuální póza.

Co vás na hře Šťovík, pečené brambory nejvíce baví?

Mně osobně baví, že je vtipná a přitom je vlastně svým způsobem smutná. Baví mě, že není jen o fotbalu. Fotbal je jen rámeček, který dovoluje spoustu fotbalových vtipů, možná i prvoplánových. Hlavní téma hry je ale o nás, o tom, jak se k sobě chováme, co jsme ochotní a schopní udělat pro úspěch, anebo jak si ventilujeme svoje neúspěchy. Pro mě to není jen jednoduchá komedie, ale hořká komedie, ve které je i něco víc. Doufám, že to tak leze i z pódiá do hlediště na diváky.

Co děláte v civilu?

Já jsem ekonom. Představitel Mejdlu Radim dělá na Správě železniční dopravní cesty a teď nevím, jestli to řeknu úplně přesně, ale dělá jakéhosi strážníka toho, kde a jak se bude jezdit. Kuba je v současné době na rodičovské dovolené.

Kolikrát to byla dnes repríza?

Úplně jsme se neshodli, ale asi dvacátá čtvrtá nebo pátá.

To znamená, že hodně jezdíte nebo ji hodně hrajete na domovské scéně?

S touhle hrou spíše jezdíme. My jsme to tak chtěli, proto i ta scéna je taková jednoduchá, lehce rozebiratelná, skladná. Šťovík jsme dělali se záměrem, že s ním chceme hodně jezdit.

Takže plzeňští diváci jsou trochu o tuhle hru ochuzeni a nemají tolik možností ji vidět tak, jako ostatní hry, ale nám to takhle vyhovuje.

Míváte někdy ponorku?

Musím zařukat, ale nemáme. Snad je to vidět, že spolu rádi hrajeme a že se máme rádi i mimo jeviště. Pořád nás to spolu baví.

Jak jste spokojeni s dnešním představením?

My jsme spokojeni. Přišlo hodně lidí, myslím si, že se většina z nich bavila. Hrál se nám dobře.

DEBILNÍ PŘEDNÍ HOROMĚŘ

Včera jsme se v rámci doprovodného programu dozvěděli, kde žijí ti největší debilové. V Přední Horoměři. Chudáci předníhoroměřičáci. Tam bychom nechtěli bydlet. Naštěstí nemusíme, protože žádná taková obec neexistuje.

AŤ SI KDO CHCE, ŘÍKÁ CO CHCE

Lenka Kodytková

Já jsem se dostala na žně letos poprvé, což mě hodně mrzí. Strašně se mi to líbilo, líbily se mi herecké výkony všech herců, pobavilo mě to. Takže doufám, že se sem ještě alespoň dvakrát dostanu.

David Kodytek

Velmi se mi to líbilo, výborná oddechovka, nenudil jsem se.

Jakub Gvozdíak

Poněvadž jsem dnes na žních poprvé, mám pocit celkem smíšený. Mám radost, protože to byla celkem povedená hra. Herecké výkony byly neskutečné, mluvili hodinu a půl, aniž by se podívali na text, je pro mě naprosto neuvěřitelné. Já sám bych to nedokázal, za to je obdivuji. Nevím, kdo je autorem celého představení,

ale obsazení podle mě nemělo chybu. Pro každého byla typická jedna specifická vlastnost. Myslím, že je důležité, aby to při hře vyniklo.

Jiřina Malastová

Rovnou z práce a po kurzu angličtiny jsem navštívila představení. Báječně jsem se bavila, byla to pro mě relaxace. Byť to bylo z prostředí, které neznám, tak jsem mu rozuměla. Bylo to úžasné a já jsem se bavila. Přitom to mělo i hloubku. Ať už šlo o lidské vlastnosti, které byly perfektně předvedené. Jsem moc spokojená a domů jdu v pohodě. Pro mě to byl relax.

Jana Hejčiová

Hra byla velice vtipná. Herci, ač amatéři, velice přesvědčivě ztvárnili své role. Nejvíce se mi líbila role Mejdlu. U některých částí jsem se ale i nudila.

**ŽNOVINY
PRO VÁS PŘIPRAVUJÍ:**

**ZDENIČKA A MÍRA NYKLÍČKOVÍ
ŠTĚPÁN MALAST, JAN VALTA
JAKUB HRBEK**

DS KLAS

WWW.SDRUZENIKLAS.CZ